

Розділ перший

ГІГАНТСЬКІ ДЕРЕВА

Сонячне світло пробивалося крізь крони дерев, відкидаючи пишні тіні на землю. Шарлотта не могла повірити, що секвої можуть виростати такими гігантськими. Вони здіймалися високо в небо, а між ними буйно зеленіли великі папороті. «Ніби якесь магічне місце, — подумала Шарлотта, роззираючись навколо. — Тут і єдинорог може водитися, і дракон!»

Попереду йшов Ліам, один з її молодших братів.

— Bay! Мамо! Тату! — гукав хлопчик. — Яке крутезне дерево!

Родина Вільямсів лише кілька місяців тому перебралася до Каліфорнії, а Шарлоттині брати вже нахапалися американських словечок.

Шарлотта підбігла до Ліама.

— Мабуть, навіть коли всі візьмемося за руки, однак не обхопимо цього стовбура, — припустила. — Та спробуймо.

Підійшли мама, тато і Гарві, Ліамів братик-близнюк, і вони дружно взялися за руки, та стовбур був такий товстий, що вони не змогли зімкнути коло.

— За нами стежать, — містер Вільямс указав на бурундука, що визирав з-під близнього куща.

— Вони такі милі, — сказала Шарлотта, а бурундучик уже чурнув собі в гущавину.

— Хотілось би й ведмедя побачити, — зітхнув Гарві.

— Якщо побачимо — я втечу! — оголосив Ліам.

— От цього не слід робити, — попередила Шарлотта. — Якщо втікатимеш, він поженеться за тобою. Отож треба уdatи із себе великого і галасувати, щоб відстрашити його.

— А звідки ти знаєш? — вражено спитав Ліам.

— Та від Мії, звісно, — усміхнулася Шарлотта.

Мія — то її найкраща подруга, що живе в Англії, звідки приїхала Шарлотта з родиною. Мія любить тварин і завжди розповідає про них усілякі цікавинки.

— Ех, аби ж то вона могла побачити всіх цих тварин тут, у Каліфорнії, — зітхнула Шарлотта.

Мама обійняла доночку за плечі.

— Тобі, мабуть, здається, що не бачилася з Мією zo сто років.

Шарлотта усміхнулася. Аби ж то її мама знала! Адже вона вже двічі

бачилася з Мією, відколи переїхала сюди. Та цього, окрім дівчаток, ніхто не знав, бо це була їхня таємниця — магічний секрет!

Шарлотта торкнулася золотого кулона, що висів у неї на шиї, і відчула радість. Кулон був у формі півсерця, з двома діамантами. У Мії теж був такий кулон — з другою половиною серця. Коли кулони починали світитися, Шарлотта і Мія перелітали до найнеймовірнішого, найчарівнішого палацу в усьому світі — Палацу Зірки Бажань, де живуть таємні принцеси!

І коли Шарлотта з Мією закінчать своє навчання, одного дня і вони стануть таємними принцесами. І не просто якимись там звичайними принцесами, а такими таємними принцесами, які можуть магією здійснювати бажання! Часом Шарлотта навіть щипала себе — а чи це, бува, не сон?

Раптом іскорка світла пробігла по кулону. Шарлотта не йняла віри. Може, їй привиділося? Та ні! Ще одна іскорка! І ще одна!

Тож коли її братики стали видиратися на повалений стовбур, Шарлотта сковалася за величезним деревом. Кулон заіскрився і засвітився! Аж серце вистрибувало з грудей. Це ж означає, що скоро нова пригода!

Шарлотта взялася за кулон. Час зупиниться, поки її не буде тут, тож ніхто й не помітить її відсутності.

— Хочу побачитися з Мією! — прошепотіла дівчинка.

БАЦ!

Шарлотта відчула, як здійнялася в повітря і завертілася в тунелі яскравого золотавого світла. І тільки тоді, коли ноги торкнулися землі, дівчинка розплющила очі.

Хоч вона вже двічі побувала в Палаці Зірки Бажань, його вестибюль здався їй таким великим,

що дівчинка аж ахнула. Глянула на себе й засміялася від радості. Шорти і футболка, що були на ній, перетворилися на прекрасну рожеву сукню принцеси з темно-рожевими трояндами на спідниці. Відчула Шарлотта й діадему на своїх каштанових кучерях.

— Клас! — вигукнула вона й кругнулася на місці так, що аж спідниця піднялася куполом.

Шарлотта роздивлялася вестибюль, шукаючи Мію. Це приміщення все ще зберігало колишню красу, однак, як і весь замок, мало занедбаний вигляд. Облуплена фарба на стінах, тріщини на вікнах.

Шарлотта затремтіла від обурення. Вона знала, що все це накоїла принцеса Трута.

Підла і жорстока, вона колись була таємною принцесою. Проте тепер використовує свою магію, щоби псувати людям бажання. І коли їй це вдавалося, палац руйнувався.

— Шарлотто!

Шарлотта рвучко обернулася. Згори широкими сходами до неї летіла Мія у прекрасній золотій сукні принцеси та із золотою діадемою на голові. Довге біляве волосся дівчинки було зібране в гарненький пучок.

— Ми! — зраділа Шарлотта.

Дівчатка обійнялися внизу біля сходів.

— Якось дуже тихо сьогодні, правда? — Мія обвела поглядом зал.

Шарлотта кивнула:

— І куди ж це всі поділися?

Коли вони раніше з'являлися в Палаці Зірки Бажань, навколо юрмілося багато таємних принцес.

Шарлотта прочинила двері, що вели до величезного бального залу, і зазирнула всередину. Виблискувала мармурова підлога, обабіч високих вікон

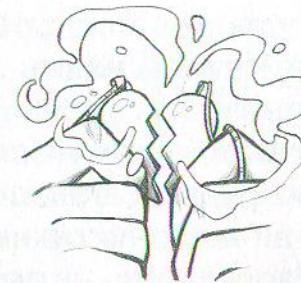
звисали розкішні оксамитові портьєри, однак у залі — ані душі.

— Дивно...

Велика гарна кухня теж була порожня.

— І нагорі щось нікого нема, — стривожилася Мія. — Може, щось трапилось, як гадаєш? Пам'ятаєш, принцеса Трута сказала, що перетворить Палац Зірки Бажань на Палац Трути!

— Ну, такого вона не могла зробити, — заспокоювала подружку Шарлотта, сподіваючись, що так воно і є. — Ходімо, дізнаємося, де всі таємні принцеси.

Розділ другий

Час повеселитися

Дівчатка вийшли з палацу надвір. Де ж усі?

Палац Зірки Бажань і його пишні сади стояли на пухнастих білих хмарах. Дерева навколо ніби вкривали різnobарвні квітки, проте то зовсім не квітки, а цукрова вата і льодянки! Від самої думки про них у Шарлотти аж слинка котилася, та сьогодні на ці смаколики не було часу. Треба знайти таємних принцес!

Раптом Мія вказала на газон:

— Глянь туди!

Шарлотта полегшено зітхнула. Принцеси відпочивали в саду. Вони сиділи